

Tu - ne vienas

Nr. 233

Redaktorė
Nikolė VAVINSKAITĖ
Pavaduotoja
Aistė ŠAKALYTĖ

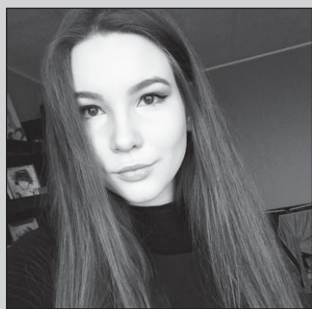
KORESPONDENTAI: Pranas GAIDAMAVIČIUS, Paula DŽACHIJA, Meda MATIUKAITĖ, Emilija RAČKAUSKAITĖ, Eimantas RAŠTUTIS, Dominykas ČERNOVAS, Diana BORIAK, Rugilė ŠEDUIKYTĖ.
KONSULTANTĖ Danutė PULOKAITĖ (tel. 52509).

„Tu – ne vienas“ galite skaityti internete www.zarasai.lt, laiškus siųsti laikrastis@zarkrastas.lt

Nikolės VAVINSKAITĖS pieš.

JAUNIMO LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS KIEKVIENO MĖNESIO PIRMA PENKTADIENI

Redaktorės ŽODIS

Dažnai girdžiu jaunimą burbant, kad Zarasuose nėra ką veikti, kur nueiti, jauti pasidėti. Na taip, būtų neblogai, jei mieste atsidarytų kokia jaunimo kavinukė arba bent atgytų picerija, tačiau juk nesėdėsi ten nuolat. O veiklumas priklauso nuo paties žmogaus, jei norėsi – tikrai susirasi, ką veikti. Būrelių ir užsiėmimų mūsų miestelyje netrūksta – nemaža dalis mokinių nespėja bėgioti iš sporto centro į meno mokyklą, o

pakeliui dar užsuka ir į kultūros centrą. Jie tikrai nesiskundžia veiklos stoka, greičiau atvirksčiai – kad visur nespėja.

Taigi darbo dienomis veikti yra ką. Kyla klausimas – o kuo užsiimti savaitgaliais? Pirmą rekomendacija – mūsų miesto pasididžiavimas Zarasų viešoji biblioteka. Modernioje mūsų bibliotekoje galite skaityti knygas, naršyti internete, plepėti su draugais kavos klube, žiūrėti filmus jaukiai sutūpę ant sėdmaišių ir panašiai. Antras variantas – pasivaikščiojimai po mūsų krašto žaviąją gamtą. Jei atsibodo jau išvaikščiotas maršrutas pakrante į salą, eikite prie vadinamųjų „vyškių“, krioklio, pavaikštinėkite mediniais takais Dimitriškėse. Dar viena vieta, kuria greitai galėsite džiaugtis, – tai Atvira jaunimo erdvė. Tad skųstis nėra ko. Tik patys nesnauskite, būkite aktyvūs, domėkitės jus supančia aplinka ir laisvalaikį praleiskite įdomiai bei turiningai!

Nikolė VAVINSKAITĖ

Naujas puslapis – PAVASARIS

Dažnas iš mūsų sau vis užsibrėžiamė kokių nors tikslus, kurių siekti pradėdame (arba pradėsime) nuo naujų metų, nuo kito mėnesio ar nuo kitos savaitės. Žodžiu, naujame puslapyje...

Savotišką naują puslapį mūsų gyvenimuose – pavasaris. Ne nuostabu: pavasarį viskas atgyja, nubunda, mūsų norai, svajonės ir pasiryžimai – taip pat. Kokie jie? To ir paklausėme Zarasų jaunimo.

Darius (16 m.): Pavasaris dažniausiai būna įkvepiantis, nes po žiemos dažniau išlendame iš savo namų ir daugiau laiko praleidžiame lauke su draugais. Būvimas kartu stiprina ne tik žmonių santykius, bet ir kūną. Pavasaris – puikus metas pradėti kažką naujo savo gyvenime, geras laikas keistis. Aš šį pavasarį ketinu labiau pasirūpinti savo fizine būkle, daugiau pasportuoti.

Adomas (14 m.): Tikslą turiu – į visus mane supančius dalykus pasistengti žiūrėti paprasčiau, nes manau, kad viską per daug sureikšminu.

Rugilė (15 m.): Pirmiausia pasižadu sau ištraukti į kuo daugiau veiklų, nes oras gerėja ir atsiranda daugiau energijos bei galimybių. Taip pat noriu išmokyti kažką naujo, pavyzdžiui, pražydu gėlėms pinti gražius vainikus... Ir, žinoma, tobulinti tai, ką jau moku, kaip,

pvz., groti gitara, kad judėčiau pirmyn ir nestovėčiau vietoje... Ir tikriausiai nebūsiu originali ir nieko nenustebinsiu – ketinu pradėti sportuoti ir sveikai gyventi.

Edvinas (14 m.): Pavasaris mane įkvepia kažką veikti, tai yra leisti laisvalaikį aktyviai. Žaisiu krepšinį, bėgiosiu, būsiu lauke...

Rėja (14 m.): Laukia nauji iššūkiai muzikos srityje, todėl dar labiau tobulinsiu sugebėjimus skambindama fortepijonu.

Gabija (14 m.): Šiuo laikotarpiu visi nori ir žada kažką keisti, kai kuriems, atkakliausiems, tai pavyksta ir jie įvykdo savo planus. Aš taip pat noriu keisti, bet ne aplinką, net ne savo išvaizdą, o pasikeisti vidumi, bendravimu. Tai nereiškia, kad buvau negeras žmogus, bet noriu būti dar geresnė: geresnė dukra, sesuo, draugė...

Ugnė (17 m.): Mano tikslai kitokie. Užsibrėžiau tikslą nepasiduoti gyvenimo negandoms ir pamilti žmogų, bet kokį, nes net draugams tos meilės nelabai jaučiu... Manau, savo tikslus pasieksiu, kad ir kokia sunki pradžia būtų. Svarbiausia, pradėjus nesustoti...

Taigi norų ir tikslų daug. Siekiu jų ir įrodyti sau, o vėliau – ir aplinkiniams, kad galime!

Bendraamžius kalbino
Dominykas ČERNOVAS
ir **Emilija RAČKAUSKAITĖ.**

Mieli „Tu – ne vienas“ skaitytojai,

dėkojame jums, kad štai beveik jau 20 metų jaunimo laikraštėlį skaitote ir mus, jaunuosius žurnalistus, palaikote. Ačiū visiems, kurie pervedate mūsų organizacijai 2 proc. pajamų mokesčio. Juos mes leidžiame labai taupiai: rengiamų konkursų prizams pirkti, trumpoms pažintinėms išvykoms rengti, įvairiems smulkiems, bet būtiniems reikmenims įsigyti.

Būtume dėkingi, jei ir šiais metais paremtumėte mūsų organizaciją ir jaunimo laikraštėlį skirdami 2 proc. pajamų mokesčio.

MŪSŲ REKVIZITAI: Zarasų rajono jaunimo organizacija „Tu – ne vienas“, kodas 187934989, adresas: Vilniaus g. 16, Zarasai.

Iš anksto tariame AČIŪ!

„Tu – ne vienas“ redakcija

Pokalbis su Vidu BAREIKIU

Vidas BAREIKIS – lietuvių dainininkas, aktorius, režisierius, projekto „Už saugią Lietuvą“ ambasadorius. Šiuo metu jis vykdo savo šimto koncertų turą #VB100, kurio metu ketina aplankyti šimtą miestų ir miestelių. Ši idėja kilo Lietuvos nepriklausomybės šimtmečio proga.

Dalyvaudamas ture V. Bareikis turi galimybę pasikalbėti su vieno ar kito miesto jaunimu apie patyčias. Neseniai jis su savo prodiuseriu Tautvydu Baltramonaičiu lankėsi ir Zarasų Pauliaus Širvio progimnazijoje. Po paskaitos „Tu – ne vienas“ korespondentai turėjo galimybę paimti iš svečio interviu jiems rūpimais klausimais.

– Kai buvot dar vaikas, mokyns, kuo norėjote būti užaugęs?

– Pirmas noras – būti policininku, nes labai žavėjo tų laikų filmai, kuriuose policininkai važinėja prabangiomis mašinomis, tiria įdomias bylas. Mano tėtis į šį norą pažiūrėjo labai rimtai ir nusivedė mane į vieną Vilniaus miesto policijos komisariatą. Kabinetas, kuriame apsilankiau, pasirodė labai liūdnas, apsilupinęs žaliomis sienomis, dokumentais apkrautu stalu, prie kurio sėdi pavargęs pareigūnas – šio vaizdo niekada nepamiršiu. Po šito apsilankymo noras dirbti policininku praėjo akimirksniu.

– Jūs studijas pasirinkote Maskvoje. Kodėl?

– Maskva yra teatro tėvynė, nes XX amžiaus pradžioje ten įsigalėjo garsioji Stanislavskio sistema, pagal kurią vaidina net žymieji Holiivudo aktoriai. Manau, kad važiuojant

studijuoti svarbu suvokti, kokio konkretaus dalyko nori mokytis. Šiuo atveju Rusija yra teatro sritis. Taip pat norėjau išsūkioti sau, nes žinojau, kad ten yra atšiauri aplinka ir kartais net pikti žmonės. Man atrodė, jeigu pabaigsiu šią mokyklą, niekas nebebus baisu ateityje. Ir tikrai – po Maskvos mane nelabai kas gąsdina.

– Zarasus įtraukėte į savo šimto koncertų turą. Ar anksčiau esate čia lankęsis?

– Be Galapagų, man Zarasai atsisėdė per mano studentę, jūsų miesto „Ažuolo“ gimnazijos buvusią mokinę Gretą Šepliakovaitę. Mes su ja bičiuliaujamės, todėl teko kelis kartus čia apsilankyti.

– Kodėl pokalbiams su jauniu renkatės patyčių temą?

– Viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl rinkausi šią temą, yra ta, kad patyčios priveda prie dar didesnės ir Lietuvai ypač aktualios problemos – savijudybių. Bet nenoriu to akcentuoti, nes pas mus apie tai ir taip per daug kalbama.

– Kaip kyla idėjos dainoms?

– Mano telefonas yra pilnas trumpų tekstų fragmentų ir melodijų – man tai kaip dienoraštis. Būna taip, kad šauna į galvą kažkokia mintis ir ją užfiksuoji. Ta pati „Pusvalanduko“ dainos idėja man kasdienybė, nes aš visur vėluoju ir nieko negaliu pakeisti.

– Kokį spektaklį režisuoti/vaidinti patiko labiausiai?

– Tai yra spektaklis „Mr. Fluxus, arba Šarlatanai“, pasakojantis apie Lietuvos meno kūrėją Jurgį Mačiū-

ną. Šis spektaklį kūrėme labai įdomiai – išvažiavome į Druskininkus trim savaitėms su visa kūrybine grupe. Taip kurti man labai patinka – tiesiog visa galva pasineri į tą pasaulį.

– Dainos tekstas „KATUKAVAKARE?“ paremtas tikrais įvykiais?

– Pats tekstas yra ne mano, o žmonių, kurie komentuoja internete. Inspiracija yra Šilutėje sutikto automechaniko, kuris kalbėjo 98 procentais žargonu. Vėliau Facebook'e parašiau, kad kursiu dainą, kuri bus sudaryta iš žargonu, ir sulaukiau labai daug komentarų. Daina gimė tokiu pačiu principu, kaip ir V. Kernagio „Kancaras“.

– Kaip kilo „Pusvalanduko“ klipo idėja?

– Man labai patinka Meme video pagal dainą „Shooting Stars“ – dabar tai populiariu internete, todėl ir aš norėjau kažko panašaus. Man labai patinka, kad jis yra kažkuo kitoks nei visi kiti klipai.

– Kuri Lietuvos grupė ar atlikėjas jums labiausiai patinka?

– „G&G Sindikatas“. Aš juos labai gerbiu už tai, kad jie neišdavė savo stiliaus, grupės ir ėjo viena linkme. Iš dabartinių atlikėjų man labai patinka Beatrich, ypač tas jos atsipalaidavimas – tikiu, kad ji toli eis.

– Ačiū už pokalbį ir linkime sėkmės Jums kituose turo #VB100 etapuose.

Kalbino
Dominykas ČERNOVAS
ir **Emilija RAČKAUSKAITĖ.**

Mindaugo VITKŪNO nuotraukoje – V. Bareikis kalbasi su Zarasų Pauliaus Širvio progimnazijos mokiniais.

JUODAS KAMPAS

Kodėl neskelbtas karantinas

Praėjusiam jaunimo laikraščiui „Tu – ne vienas“ numeryje JUODO KAMPO gyventojai Piktoji Žiurkė piktinosi, kad Zarasų „Ažuolo“ gimnazijoje gripo metu taip ir nebuvo paskelbtas karantinas, nors buvo daug sergančiųjų. Žiurkės žiniomis, jei sergančiųjų daugiau nei 20 proc., karantinas turėtų būti paskelbtas.

Zarasų „Ažuolo“ gimnazijos direktoriaus Rimanto Bikulčiaus atsakymą gavome iškart po publikacijos pasirodymo, ir nors gripas jau senokai pamirštas, spausdiname jį, kad ir Žiurkė, ir kiti ateityje žinotų, kada visgi mokykloje skelbiamas karantinas.

„Atsakymas į Piktosios Žiurkės klausimą („Tu – ne vienas“, Nr. 232)

Mokykla, skelbdama karantiną, turi vadovautis teisės aktais, kurie numato tokią tvarką: „rekomenduoti laikiną veiklos nutraukimą mokykloje, jei dėl ligos nelanko 50 proc. mokinių, esant nepaskelbtai gripo epidemijai savivaldybėje“ (Zarasų rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2017 m. sausio 23 d. įsakymo Nr. 1 (9.71 E) – 58 „Dėl Zarasų rajono savivaldybės pasirengimo gripo pandemijai veiksmų plano patvirtinimo“ 29 punktą. Sergamumas gripu gimnazijoje nesiekė 50 proc.

P.S. Pats persirgęs gripu (kaip ir Piktoji Žiurkė) kartu su visais džiau-giuosi, kad „gripų laikotarpis“ baigėsi ir kviečiu mėgautis prasidėjusiu pavasariu!

Zarasų „Ažuolo“ gimnazijos direktorius Rimantas Bikulčius“

Šiais laikais didelę įtaką jaunimui daro garsios ir turtingos pop žvaigždės ar populiarios, milijonus sekėjų turinčios internetinės figūros. Jaunas žmogus gali pasimesti tarp internete diktuojamų madų ir taisyklių, klaidingų „paauksuotos“ informacijos. Laimei, ir interneto erdvėse galima sutikti išmintingų asmenybių, kurios į gyvenimą skatina žvelgti drąsiau, kūrybiškiau, kurios motyvuoja, įkvėpia naujoms svajonėms, darbams, siekimams.

Internetas šiuolaikiniam žmogui labai svarbus, bet įkvėpėju gali būti ir šalia esantis žmogus: gyvenime viską savo protu ir darbu pasiekęs giminaitis, kurio nuoširdžius ir gyvenimiš-

Dar prieš kelis dešimtmečius jauni žmonės mėgdavo tas valandas, kai pagaliau galėdavo atsisėdėti ant sofos žiūrėti jiems patinkančius laidas ir serialus per televiziją. Šiandien tai jau tapo vyresnių žmonių laisvalaikio leidimo būdu. Dabartinio jaunimo dauguma vis labiau pasisako apie televiziją kaip apie beprasmišką laiko leidimą ir net bukinantį dalyką, vadina ją „cirkū“, „atgyvena“ ir „seniena“. Kodėl? Priežasčių tikrai nemažai.

Visų pirma, per televiziją rodomi toli gražu ne patys įdomiausi ir patraukliausi jaunam žiūrovui dalykai. Bėgaliniai ir metai iš metų kartojami serialai, kvailos, primityvios ir, mano nuomone, net gėdingos TV laidos ir šou – tai ir dar daug kito šlamšto, transliuojamo per televiziją, atstumia žiūrovus, kurie geba mąstyti ir suvokia, koks laiko švaistymas yra televizijos žiūrėjimas. Metai iš metų televizijos repertuaras nekinta, o tuo metu modernus ir sparčiai besiveržiantis į priekį internetas vis labiau perėmė televizijos funkcijas. Ko anksčiau ieškodavai (ir dažniausiai nerasdavai) televizijoje, dabar lengvai randi internete bet kuriuo metu. Televizija, kaip žinių teikėja, atsidūrė toli paribyje.

Didžiulį smūgį televizijai suda-

Karalienė Televizija – be karūnos...

vė ir tokios platformos kaip *Youtube* suteiktos galimybės viešai transliuoti įdomų ir patrauklų turinį. Per pastaruosius keletą metų šioje erdvėje susikūrė vadinamoji naujoji profesija – vlogeriai ir jų įvairios atmainos. Panašiai kaip ir televizijoje čia atsirado įvairiausio žanro kanalų, o kai kurie iš jų tampa labai populiarūs ir turi milijonus sekėjų. Tiek paprasti žmonės, o dabar neretai ir išymios asmenybės bei kompanijos, įkėlinėdami savo vaizdo įrašus, bando reikšti savo talentus, mintis, idėjas, įgyvendina savo planus, moko ar įkvėpia kitus, dalijasi savo gyvenimu, patirtimi ir žiniomis. Svarbu tai, kad čia nėra apribojimų. Kiekvienas laisvai pasirenka sau tinkamą transliavimo formą, gali nevaržomai eksperimentuoti ir dalytis tuo, kuo nori, vyksta kontaktas su auditorija. Visa tai yra beveik neįmanoma televizijoje dėl ten esančių griežtų taisyklių (kartais ir cenzūros), taip pat dėl vadovų diktuojamos tvarkos, kuri riboja reiškimosi galimybes.

Reikšmingas faktorius, suteikiantis prioritetą *Youtube*, yra galimybė gauti kokybišką turinį. Televizija net turėdama didžiules finan-

sines galimybes visgi praranda savo ilgametę monopoliją. Pastebėjus *Youtube* potencialą, kompanijos ėmėsi integravimosi politikos ir dabar niekam nekelia nuostabos matyti reklamą ir kolaboracijas su vlogeriais. Tai suteikia galimybę užsidirbti nemažus pinigus ir jų dėka plėstis, tobulėti ir daryti dar kokybiškesnius, sudėtingesnius ir tikrai vertus dėmesio kanalus. Vien per pastaruosius kelerius metus susidarė didžiulė pasirinkimo įvairovė. Nenuostabu, kad įsijungęs *Youtube* pažiūrėti vieną video nejučiomis čia prasėdi valandą ir ne vieną. Populiariausi vlogeriai dabar turi nemažą įtaką ir tampa jaunesnės kartos autoritetais, o kai kurios statistikos teigia, kad dabar vaikai labiau norėtų tapti populiariais vlogeriais nei, pavyzdžiui, žymiais aktoriais. Labai džiugina tas faktas, jog šioje laisvoje platformoje galima matyti alternatyvią informaciją, kuri nėra cenzuruojama, tad kai kurie savo vaizdo klipuose pradėjo kelti ir aptarinėti rimtas visuomenines problemas bei savo viešais pasisakymais pritraukti net ir valdžios atstovų dėmesį.

Įdomus yra mokslo populiarinimas, kuris dabar tampa vienu iš pa-

traukliausių žanrų *Youtube*. Susikūrė be galo daug kanalų įvairiausiomis kalbomis, kurie pasakoja apie įvairias mokslines sritis aiškiai ir suprantama kalba – tai padeda ne tik susipažinti ir prisiliesti prie mokslo, bet ir pagilinti suvokimą apie tai, ko nesupratai, praklausi ar apskritai nebuvi mokytas. Beje, komentaruose mokiniai (ir ne tik jie) rašo, kad peržiūrėję tokius kokybiškus, patrauklius video jie kur kas geriau suvokia pateiktą medžiagą nei klausydami mokytojų ar lektorių, netgi kai kuriose mokyklose ir universitetuose tokiais įrašais rodo per pamokas ir paskaitas.

Dažnuose suaugusiųjų priekaištuose dėl jaunimo ilgo laiko leidimo internete galima išgirsti, kad neva ten veikiame ir žiūrime „nesąmones“. Tai labai pasenęs stereotipas. Iš tiesų dabar jauni žmonės stengiasi vis labiau sekti aktualijas, gilinti žinias, plėsti akiratį, domėtis įvairiausiomis sritimis ir taip kurti savo pasaulio matymą ir kritinį mąstymą. Ir būtent internetas tampa pagrindiniu padėjuju tai formuojant.

Paula DŽACHIJA

Klausimėlis

Konformistas – politinis ar moralinis prisitaikėlis, žmogus, nekritiškai priimančias kurias nors peršamas normas, vertybes, pažiūras, prisiderinantis prie jų. Arba, „žmonių kalba“, tai tiesiog... prisitaikėlis.

Taigi paklausinėjome Zarasų jaunimėlio, ką, jų nuomone, reiškia žodis „konformistas“ ar bent su kuo šis žodis jiems asocijuojasi.

Rugilė (15 m.): Tai žmogus, dirbantis karinėse pajėgose.

Ugnė (14 m.): Kažkodėl manau, kad tai kitaip vadinamas liokajus.

Giedrė (16 m.): Tai pirmajai komunijai rengiamas vaikas.

Darius (20 m.): Tai žmogus, kuris prižiūri dokumentus ir juos tvarko.

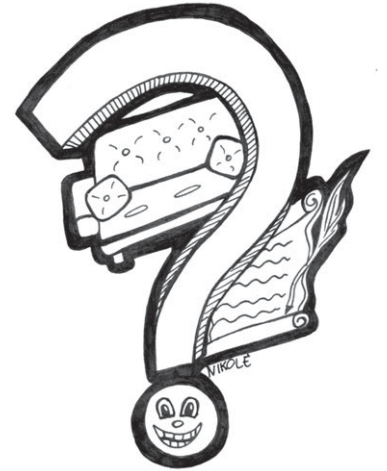
Greta (12 m.): Gal tai yra žmogus, kuris atlieka darbą komfortiškai įrengti namus (interjerą).

Jonas (16 m.): Manau, jog tai žmogus, mėgstantis tvarką ir ramybę savo gyvenime bei aplinkoje.

Gabrielė (19 m.): Žmogus, kuris nebijo išeiti iš komforto zonos.

Štai kokie buvo mūsų jaunimo atsakymai, deja, originalumu bei šmaikštumu jie neišsiskyrė. Tik norime pabrėžti, kad išgirdome ir daug teisingų atsakymų. Antai **Silvija (14 m.)**, **Anželika (13 m.)**, **Ugnė (17 m.)**, **Saulius (18 m.)**, **Aurimas (17 m.)** teigė, jog konformistas – tai žmogus, kuris mėgsta likti komforto zonoje (o ne išeiti iš jos), yra patogumų mėgėjas, paklūsta kitų nuomonei, prisitaiko prie kitų pažiūrų ir normų.

Kalbino **Meda MATUKAITĖ** ir **Eimantas RAŠTUTIS**.

kus patarimus taip vertiname; gražios ir gilios sielos draugė – mūsų siekiamybės pavyzdys.

Ar turime tokį žmogų? Ar apskritai turime įkvėpėją? Ar būtina turėti autoritetą?

ERNESTAS (17 m.): „Įkvėpėju turiu net kelis. Vienas iš jų yra realaus pasaulio geležiniu žmogumi vadinamas „SpaceX“ ir „Tesla“ įkūrėjas, „SolarCity“ investuotojas, „HyperLoop“ idėjos autorius – ir tai tik keli šio žmogaus titulai. Po visomis šiomis pareigomis slepiasi Elo-

no Musko pavardė. Jo atkaklumas, perfekcionizmas ir įprotis labai aukštai sau išsikelti kartelę visam pasauliui įrodo, kad nieko nėra neįmanomo. 1995 m. Musko pavardė greitai apskriejo mažą Silicio slėnį, o šiandien jis jau rengiasi kelionėms į Marsą. Jo gyvenimo istorija turėtų motyvuoti žmones mintimi, jog niekada nevēlu persikvalifikuoti. Negali žinoti, ar tai, ką tu darai šiandien, darysi ir po dešimties metų.

Taip, manau, kad žmogui yra svarbu turėti autoritetą, bet nereikėtų

komandos krepšininkas Michael Jordan. Jis mane motyvuoja būtent žaidžiant krepšinį. Kai man nesiseka žaisti, galvoje sukasi kadaise jo pasakyti žodžiai: „Aš vis klydau, klydau ir klydau, todėl man ir pasisekė.“ Ir tada pagalvoju... Juk ir aš klystu, tai gal kada nors ir man pasiseks? Man svarbu į jį lygiuotis.

Neįsivaizduoju, kaip galima siekti tikslo be jokio įkvėpėjo! Man atrodo, jei neturi įkvėpėjo, gali greitai nuleisti rankas. Visi mano artimieji, mokytojai ir draugai, be abejo, taip pat yra ma-

broliui, sesei ar draugui – tai priverčia pasitempti ir visada žiūrėti į priekį!“

NIKOLĖ (17 m.): „Didžiausi mano motyvacijos ir įkvėpimo šaltiniai yra trys: mama, geriausia draugė ir trenerė. Mama skatina pasitempti mokslo srityje ir ugdyti savo moralę, geriausia draugė padeda nenuleisti rankų sunkiomis akimirkomis, o trenerė suteikia jėgų, energijos ir skatina siekti kuo geriausių rezultatų. Be autoritetų man būtų sunku imtis darbų, ypač nemielų ir sunkių, bet štai žiūrint į jų, mano autoritetų, nuveiktus darbus norisi ir pačiam susiimti, dar atkakliau siekti savo užsibrėžtų tikslų.“

GILMĖ (14 m.): „Tėvai yra mano didžiausias autoritetas. Jų abiejų darbas susijęs su muzika ir bendravimu su vaikais, o tai mane labai žavi. Aš ir pati, kaip ir tėvai, bendrauju su daug jaunesniais už save vaikais, kurie mane pralinksmina ir suteikia pozityvo. Manau, jog lengviau gyventi turint autoritetų, nes jie yra tarsi kelrodės siekiamo tikslo link.“

Kiekvienas esame skirtingas. Turėti autoritetą ar vadovautis savo taisyklėmis – kiekvieno iš mūsų pasirinkimas. Kad ir kaip bebūtų, svarbiausia nesėdėti vietoje, nelūkuruoti nežinia ko, nedūsauti su pavydu žvelgiant į garbinamą autoritetą, o ryžtingai siekti aukštumų ir būti pačia geriausia savo versija ne rytoj, ne kitą savaitę, o dabar pat!

Kalbino **Nikolė VAVINSKAITĖ** ir **Eimantas RAŠTUTIS**, parengė ir piešė **Nikolė**.

Ar svarbu turėti įkvėpėją?

mėginti eiti jo keliu. Tas takas jau pramintas, reikia skintis nauja kryptimi pritaikant savo įkvėpėjo metodus. Autoritetas motyvuoja judėti į priekį nepaisant visų pasitaikančių kliūčių, o suklypus – keltis ir eiti toliau.“

PAULA (18 m.): „Vaikystėje autoritetais laikiau savo tėvus, galvojau, kad jie yra pavyzdys, kuriuo privalau sekti, tačiau augdama, vis labiau pažindama platus pasaulį ir atradama vis kitokių įkvėpiančių asmenybių supratau, kad vieno autoriteto neturiu ir jis man nereikalingas. Mano nuomone, ne konkrečiai asmenybė turi tave skatinti ir motyvuoti, o įvairūs žmonių darbai, poelgiai ir jų išsakomos pozicijos. Nereikia apsiriboti tik vienu asmeniu. Kuo įvairesni bus tavo įkvėpimo šaltiniai, tuo daugiau sukaupti žiniai, kas padės tau pačiam tapti autoritetu, sektina asmenybe.“

ARMANDA (12 m.): „Mano autoritetas yra garsus Čikagos „Bulls“

no įkvėpėjai, kurie kasdien man padeda ir pataria, be jų aš nebūčiau aš.“

PRANAS (18 m.): „Mano autoritetas yra tūkstančiai prieš okupantus kovojusių žmonių. Niekas taip neįkvėpia, kaip šimtai už laisvę galvas paguldžiusių partizanų. Jie mirė už savo idealus, jų neatsižadėjo iki galo, kas man atrodo ypač tauru. Ar būtina turėti įkvėpėją? Manau, ne visiems vienodai. Deja, kartais pasitaiko, kad autoritetai kaip tik daro žalingą įtaką.“

AISTĖ (16 m.): „Mano autoritetas nėra konkretus asmuo. Tai yra savybės, kurios man reiškia buvimą geru žmogumi. Kartais įkvėpimu man tampa knygos, kurios moko pamilti, gerbti save. Autoritetas man yra moteris, kuri gerbia save, yra gudri, bet išlaikyta, mandagi, prisžiūrinti, o svarbiausia – laiminga. Nuoširdi laimė atkeliauja tik pamilus save. Svarbiausia nepamiršti, kad galbūt kažkam autoritetu esi ir tu pats, gal savo

